ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

289ΟΝ

—Ξεχνάς, Ἀγάρα, δ,τι ἐγὼ τἀχω φτιάξει μὲ τὴν Φατιμέ..

—Ναί, ὅμως δὲν ξεχνάω, ὅτι ὑμορφὴ σου χανούμισα ἐστέλνε νὰ σὲ ξεμπερδέψουν μιὰ ὥρα ἀρχήτερα.

—Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια..

—Ἀμ' καὶ πῶς λοιπὸν θὰ τολμήσῃς ἐσὺ νὰ πᾷς μέσα στὸ δωμάτιό της;

—Πρέπει νὰ ξέρῃς, Ἀγάρα, ὅτι ἡ Φατιμὲ ἔκανε δ,τι ἔκανε γιατί ἐζήλεψε τὴν Χατηγγιέ..

—Αὐτὸ τὸ ξέρω.

—Καὶ ἀπὸ τὴν ζήλειά της καὶ γιὰ νὰ μὴ μὲ χάσῃ ἡμιὰ καὶ μὲ πάρῃ ἡ ἄλλη, ἀπεφάσισε νὰ κάνῃ δ,τι ἔκανε.

—Μοῦ τὸ εἶπες.

—Ἔκλεισε τὰ μάτια της μπροστὰ στὴ ζηλοτυπία της, ἐξηκολούθησεν ὁ Θώμις, καὶ δὲν ἤξερε τί ἔκανε.. Τώρα ὅμως σὰν θὰ πάω ἐκεῖ μεσημεριανίς καὶ τῆς εἰπῶ ὅτι πάω νὰ τὴν κλέψω καὶ νὰ φύγουμε μαζὺ γιὰ τὸ ἐξωτερικό, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ χαρῇ πολὺ καὶ ὅτι δὲν θὰ διστάσῃ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ. Ἐμπρὸς λοιπὸν τώρα.. Πᾶμε.. Θἐρθῇς μαζύ μας :

—Καὶ δέβαια πᾶμε.

—Πᾶμε λοιπόν !

Ἐπέσκεφαν πλησίον των συγτρόφων των φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὸ ἄρι· τὸ ὁποῖον εἶχε κλέψῃ ὁ Ἀναξαγόρας, τὸ διεμέλισαν, τὸ κατεβρόχθισαν, καὶ ὁ Θώμις ἐπέτυα εἶπε.

—Νικολό, σύρε καὶ φόρεσε Τουρκικὰ ροῦχα καὶ ἔλα ἐδῶ. Καὶ σὺ Μήτρο.. Καὶ σὺ Πάνο.. Ἀγάρα, ξέρεις.. Ἀειντε λοιπὸν καὶ σὲ περιμένω.

Ἀπεσύρθησαν ὅλοι λαβόντες διαφόρους διευθύνσεις καὶ μετ' ὀλίγον συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν προτέραν των θέσιν. Μετ' ὀλίγον ὁ Θώμις ἐθεάθη ἐπιστρέφων μεσημεριανὸν σμένος εἰς Χτ΄ζιν.

Ἔρριψε δλέμμα πρὸς τοὺς συντρόφους του, ἐκπόντεζε ἔπειτα τὸν ἑσυτόν μου ἐμειδίασε καὶ εἶπε.

—Εἴμαστε μιὰ χαρά. Ἔτοιμοι λοιπόν ;

—Ἕτοιμοι.

—Πᾶμε τότε.. Πᾶμε καὶ ὁ Θεὸς βοηθός !

Καὶ ἐξεκίνησαν διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Δεσκάτην μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκτελέσουν τὸ τολμηρότερον τῶν σχεδίων τὰ ὁποῖα εἶχον κάμει μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης καὶ ἐπροχώρουν ἀβόντες, ἐνῷ ὁ Ἀναξαγόρας ὑπὸ ἀπαισιοδοξίας κατεχόμενος ἐψιθύριζε.

—Ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του ! Θἐρρῶ πῶς θὰ μᾶς πιάσουνε σὰν ποντικοὺς στὴ φάκα..

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς αὐτὸν οἱ ἄλλοι ἦσαν χαρούμενοι καὶ ἐφαγουδοῦσαν.

***

Καθὼς ἐν τοῖς προγγουμένοις ἐέπομεν, ὁ Ἰσμαὴλ Τζελὰλ βέης καὶ ὁ Φουάτ πασᾶς, συναντηθέντες εἰς τὸν διάδρομον τὸν δδηγοῦντα εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς Φατμὲ Χανούμ ἔδωσαν ἀμοιβαίας ἐξηγήσεις, συνεφώνησαν νὰ ἐρευνήσουν καὶ νὰ φονεύσουν τὸν ἐραστὴν τῆς συζύγου του καὶ τὴν ἄπιστον ἔπειτα, καὶ ὁρμῆσαν πρὸς τὸ δωμάτιον ὅπου εἶχε κλεισθῇ ὁ Θώμις.

"Ηνοιξαν, εἰσῆλθον ἀλλὰ δὲν εὗρον κανένα.

Καὶ χωρὶς νὰ μαντεύσουν ὅτι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη στιγμῶν εὐρίσκετο ὁ Θώμις μέσα εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο, ὁρμησαν εἰς δεύτερον, ἔπειτα εἰς τρίτον καὶ τοιουτοτρόπως ἠρεύνησαν ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ ὀρόρφου.

Μετὰ τοῦτο κατῆλθον εἰς τὰ κάτω διαμερίσματα. Ἠρεύνησαν καὶ αὐτὰ λεπτομερῶς ἀλλ' οἱ ἔρευναί των ἐκεῖναι εἰς οὐδένα ἀπέληξαν.

—Δὲν ὑπάρχει ! ἐψιθύρισεν ὁ Ἰσμαήλ.

—Κανείς ! προσέθεσεν ὁ Φουάτ.

—Τί ἔγεινε λοιπόν ;

—Μυστήριο..

ΑΥΡΙΟΝ Ἡ Συνέχεια

Ὁμιρόστιχα

Ἡ ἴδις τῶν Ψηλαλωνιῶν ἄλλαξε κάπως τὶς τελευταίες ἡμέρες.

—Διότι γκρεμίστηκε τὸ ὄνομα στὸ κафενεῖο τοῦ Γιακά.

—Εἶχε ἀπομείνει κι' αὐτὸ στὴ πλατεῖα μοναδικὸ σημάδι τῆς παλαιᾶς Πάτρας.

—Τώρα πλέον θὰ συντομευθῇ καὶ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς σκάλας τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ναυάρχων.

—Ἔνδς νέων ἡμερῶν ἀρχίζει τὶς ἐργασίες του ὁ θερινὸς κινηματογράφος «Ζενίθ».

—Ὁ ὁποῖος διὰ τὴν περίοδο τοῦ θέρους ἐξησφάλισε τὴν προβολὴν ὅλων τῶν νεωτέρων καὶ καλυτέρων ἔργων.

—Θὰ ἔχουμε πάλι ἐφέτος στὴν πόλι μας τὸ θαυμάσιο προπονητὴ κ. Χρ. Σδιλόπουλο ;

—Ἀὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα τῶν φιλάθλων μας.

—Ὅλοι πιστεύουν ὅτι ὁ κ. Σδιλόπουλος δὲν θ' ἀρνηθῇ νὰ κατέλθῃ καὶ ἐφέτος στὴ Πάτρα

—Γιὰ νὰ συνεγίσῃ τὴν ὡραία καὶ ἀποτελεσματικὴ προσπάθεια ποὺ ἄρχισε ἀπὸ φέτειας στὸ ΝΟΠ.

—Ὑπάρχει ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἐξέδρα Ἁγίου Νικολάου μᾶς ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις.

—Ἂς ἀναμείνωμε λοιπὸν πρῶτα καὶ μετὰ θὰ ὁμιλήσωμε ἐκτενῶς.

—Ὑπενθυμίζουμε στὴν ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Δήμου ὅτι τὰ δένδρα τῆς πλατείας Γεωργίου Α' ἔχουν ἀνάγκη ἀνελλιποῦς πατίσματος.

—Πορεύθης κίνησις παραστρέεται γιὰ τὶς τελευταῖες ἑτοιμασίες τῶν μεγάλων σχολικῶν ἀγώνων τῆς Κυριακῆς.

—Σ' αὐτούς, ὅπως ἐγράφη ἤδη, θὰ μετάσχουν 18 γυμνάσια ἐν συνόλῳ.

—Ἡ ἐπιτυχία τους θὰ εἶνε ἐξαιρετικὴ ὥστε ν' ἀρίσῃ πράγματι ἐποχή.

—Τὸ ρεσιτὰλ τοῦ Λάσκου ποὺ θὰ δοθῇ τὴ Κυριακὴ τὸ πρωῒ ἀπὸ Δημοτικὸ μὲ τὴ σύμπραξι τοῦ βιολονίστα κ. Παπαβασιλείου θὰ εἶνε κάτι τὸ ἐξαιρετικὸ καὶ πρωτότυπο γιὰ τὴ πόλι μας.

—Ἀξίζει λοιπὸν τὸν κόπο νὰ μὴ χάσῃ κανεὶς Πατρινὸς τὴν εὐκαιρία νὰ τὸ παρακολουθήσῃ.

Ὑγιεινὴ

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

Προηγουμένως ὁ ἄνθρωπος ἐζοσκεφτόν ἐν ἀκινησίᾳ. Πολὺ ὀλίγα πράγματα τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου ἀσκοῦσαν κάποιαν ἐπίδρασιν ἐπ' αὐτοῦ. Τὰ ἤθη καὶ οἱ ἰδέαι ἦσαν σταθεραί, ἡ ἀτομικὴ πεῖρα περιορισμένη, ὅπως ἡ σκέψις καὶ οἱ συλλογισμοί. Ὁ σημερινὸς ὅμως ἄνθρωπος ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτὸς μανθάνει νέα πράγματα, πλουτίζει διαρκῶς τὰς γνώσεις του.

Ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ διασκέδασις κουράζει. Ὁ κινηματογράφος ἀτμηλαστίζει τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ὅρασιν, τὸ ραδιόφωνο ἀπαιτεῖ καλὴν ἀκοὴν καὶ διεγείρει τὴν φαντασίαν καὶ γενικῶς κάθε διασκέδασις ἀπαιτεῖ μίαν διανοητικὴν προσπάθειαν. Διὰ νὰ κάμῃ κανεὶς ἕνα ταξεῖδι ἀναψυχῆς ἢ μίαν ἐκδρομήν, πρέπει νὰ κουρασθῇ. Νομίζει κανεὶς ὅτι διὰ νὰ ζήσωμεν, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καταρρίψωμεν δλα τὰ ρεκόρ τῆς ἀντοχῆς μας. Ἡ ἀνθρωπότης ποτὲ δὲν ἐκουράζετο ὅπως τώρα, καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἡ ζωὴ ἦτο πραγματικὴ μακαριότης. Ἐγυγκρίσει μὲ τὴν ἰδικήν μας.

Ἱράγματα ἡ συμερινὴ γενεὰ ὑφίσταται σκληρὰν δοκιμασίαν. Ὁ ἐγκέφαλος σοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου διασχίζεται διαρκῶς ἀπὸ ρεύματα διανοητικῆς προσπαθείας ποὺ διαστραυρώνται καὶ συγκρούονται.

Ἐκεῖνο ποῦ θὰ ἠμπορούσαν ἕλεγε ἐπιτύχουν, εἶναι ἡ ἐντέλεσις κάθε διανοητικῆς ἐργασίας μὲ περισσοτέραν ἐυχαριστησιν καὶ ὀλιγώτερον κόπον. Οἱ περισσότεροι ἀθιαφορηθοῦν τελείως ἀὐν κουράζουν καὶ πολὺ διανοητικὸς καὶ διὰ τὰς συνεπείας ποὺ ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ μία τοιαύτη ὑπερκόπωσις. Ἀκόμη καὶ ὅσοι ἔχουν κάποιο σύστημα εἰς τὴν ἐργασίαν των, σκέπτονται ὅτι μία μεγαλυτέρα προσπάθεια δὲν θὰ εἶναι καταστρεπτική. Καὶ ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ, ἡ διανοητικὴ των κατάσκασις ὑφίσταται σημαντικὴν κατάπτωσιν, ποὺ δὲν ἀργεῖ κατὰ ποτὲ νὰ ἐκδηλωθῇ.

Πιστεύεται γενικῶς, ὅτι ἡ σωματικὴ ἐργασία ἀντικαθιστᾷ τὰς πνευματικὰς δυνάμεις ὅταν ἐξαντληθοῦν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀπεδείχθη ἀκόμη. Ἰδίως εἰς τὰ παιδιά. Ὅταν κουροσθῶμεν διανοητικῶς εἶναι ἀπαραίτητον ν' ἀναπαυθῶμεν μὲ ἕνα καλὸν ὕμνον καὶ ἔπειτα νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ μίαν ἐργασίαν εὐχάριστον καὶ ὑγιεινήν. Ὁ καιὼς αὐτὸς εἶναι σποδοτάτους καὶ ἐμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἀκολουθήσωμεν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Τὸ τέλος

Ὁ στίχος μας

Η ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ

Μεσ' τὰ βράδυα ὅταν βγαίνω μόνος
στοὺς δρόμους στὰ σκοτάδια τριγυρνῶ
στὸ μαντολίνο μου μὲ θλιβερὸ τρόπο
τὴ μόνη ἀγάπη τραγουδῶ.

■

Ἀγάπησα κι' ἐγὼ ὁ φτωχὸς μὲ πόνο
μὰ ἦτανε τῆς μοίρας μου γραφτὸ
νὰ τριγυρνῶ στοὺς δρόμους ἀσκοπα καὶ μόνος
χωρὶς ποτὲ-ποτὲ ν' ἀγαπηθῶ.

■

Γι' αὐτὸ στοὺς δρόμους τριγυρίζω ἔρημος πάντα καὶ μοναχός
μὲ μόνη συντροφιὰ τὸ μαντολίνο σὰν ὑπνοβάτης σὰν τρελλός.

IBAN

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΙΓΙΟΥ

Τὸ Ἅγιον εἶνε ἀπολύτως ὑπερήφανον διὰ τὴ μουσικὴ κίνησιν τῶν ὁπόια ἐπέδειξε κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα. Δυστυχῶς ὅμως τὰ 3 Μουσικὰ μας σωματεῖα διέρχονται μία κρισιμοτάτη καμπὴ λόγῳ τῆς κακῆς οἰκονομικῆς της καταστάσεως. Οἱ συμπολίται—μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Δημοσικὸν μας Συμβούλιον, ἐν τῇ ὁλότητι αὐτῶν ἐξεδήλωσαν παντοιοτρόπως τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐνωθοῦσι ὑπὸ μίαν ἐπωπτεύουσαν διοίκησιν τὰ 3 Μουσικὰ Σωματεῖα διὰ νὰ εἶναι δεκτὰ νὰ ζήσουν ταῦτα.

Ἡ Δημοτικὴ μας Ἀρχὴ ὡς ἐπροσωπεύθη τὴν πόλι μας, καὶ ἐνδιαφερομένη ἀπολύτως διὰ τὴν μουσικὴν κίνησιν τοῦ τόπου μας διὰ μιᾶς θερμῆς ἐκκλήσεώς της ἀπὸ 13 Μαΐου ἀπευθυνθείσα πρὸς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν 3 Μουσικῶν Σωματείων τῆς πόλεώς μας ἐζήτησε ὅπως ταῦτα ἐκτιμήσωσι τὴν προσπάθειά τους ταύτης τοῦ ἐνωχύρου εἰς ταύτην διὰ τῆς ὑποβολῆς τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν καὶ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὅλων τῶν μελῶν τῶν Σωματείων. Ἐπειδὴ ἡ ἐκλησις αὕτη τοῦ κ. Δημάρχου μας παρεξηγήθη ὑπό τινων, οὕτος ἀπηθύνθη καὶ δευτέραν Ἐπιστολὴν πρὸς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια δι' ἧς ἔθεσε ὡρισμένας ἐξηγήσεις καὶ παρεκάλεσε ταῦτα νὰ προσέλθουν τὴν Δευτέραν 17ην Μαΐου εἰς τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα προκειμένου νὰ γίνῃ συζήτησις καὶ διευκρινισθοῦν αἱ ἀναλήψεις τῶν Σωματείων κλπ.

Ὅταν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἔγινε ἡ συγκέντρωσις αὕτη εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια μόνον τῶν Σωματείων Φιλαρμονικῆς καὶ Χορῳδίας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὠδείου δὲν παρέστη εἰς τὴν σύσκεψιν δι' ἐπιστολῆς του δὲ ἐπέκρισε καὶ ἀπεδοκίμαζε τὴν τόσον ἐπαινετὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Δημάρχου.

Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς τῶν Διοικούντων τὸ Ὠδεῖον μας δὲν ἐλήφθη οὐδεμία ἀπόφασις προκειμένου ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἐνάναληφθῇ ἡ σύσκεψις.

Ἀνταποκριτής.

ΑΝΤΙΘΡΜΑΤΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ο «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
Βοτση 35

Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 3—4 μ.μ. δέχεται τοὺς ἀπόρους φυματικοὺς καὶ ὑπόπτους δωρεάν.

Φαρμακεῖα νυκτός

Πελεκάνος Ἀνδρέας, Ἁγίου Νικολάου—Κορίνθου, Πουλίδας Πανγ. Ἀγ. Ἀνδρέου 95. Εὐαγγελοπουλος Ἀριστ. Γερμανοῦ —Νοσοκομείου.

Θεάματα

ΙΝΤΕΔΑ. Σήμερον ἄρχει πρὸς μεταφορὰν τῶν μηχανημάτων στὸ «Ζενίθ».

ΠΑΝΘΕΟΝ (Ταράτσα) Σήμερον «Ἡ λαθραία ἐπιβάτις» μὲ τὸν Μονγάϊωυ Λόϋ.

ΠΑΝΘΕΟΝ (Αἴθουσα) Ἐγκλημα στὰ παρασκήνια» ἐπιθεωρησις.

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ (Θαισάρχης Θάνος Ζάχος. Ὑπερέττα—Ἐπιθεώρησις—Κωμῳδία—Δράμα.) Ἐναρξις προσεχῶς μὲ ἐκλεκτοὺς καλιτέχνας.

ΜΑΡΟΥΔΑ (Ταράτσα) Σήμερον ὁ καραγκιοζοπαίκτης Ντίνος Θεοδωρόπουλος δίδει «Ἡ ἁρπαγὴ τῆς Ἑλένης».

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (παραπλεύρως Ἁγ Ἀθανασίου) Σήμερον ὁ καραγκιοζοπαίκτης Α. Βουτσινᾶς δίδει ἀπογευματινὴν Τὸ στοιχυμένο σήμερα καὶ αὔριον ἐσπερινὴν «Ὁ λήσταρχος Μπεμάρης καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς 1917».

Τὰ τελευταῖα φιγουρίνια γυναικείων φορεμάτων πωλοῦνται στὸ Πρακτορεῖον ξένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν

Θ. ΚΙΤΣΑΝΟΣ
Ἁγίου Νικολάου 1

ΕΝΑΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΑΣ

ΥΠΟ ΑΓΚΑΤΑ ΚΡΙΣΤΙ

28ΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Ἐλίζα Γκραντιέ.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, ὁ καιρὸς ἦταν τόσον ὡραῖος ὥστε ὁ Ἡρακλῆς Πουαρὸ δὲν αἰσθάνθηκε καὶ αὐτὸς καμμιὰ στενοχώρια στὸ στεμάχι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ταξιδίου ἀπὸ Κρούνδον εἰς Μπουρζέ.

Πῆραν τὸ ἀεροπλάνο τῶν 8 45 τῆς πρωΐας. Ἐκτὸς τοῦ Πουαρὸ καὶ τοῦ Φουρνιὲ ἐταξίδευαν μέσα στὴν ἴδια πτέρυγα ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ ἐπιβάτες. Ὁ Γάλλος ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως γιὰ νὰ κάμῃ μερικὰ πειράματα. Βγάζοντας ἀπὸ τὴ τσέπη του ἕνα μικρὸ σωληνάριο ἀπὸ ὑβδοκάλαμο, τὸ ἔφερε στὰ χείλη του καὶ τὸ κατηγύθυνε πρὸς μιὰ ὁρισμένη διεύθυνση. Τὸ πεῖραμα αὐτὸ τὸ ἔκαμε, ἀφοῦ ἔστρεψε λίγο τὸ κεφάλι καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐγύριζε ἀπὸ τὸν νιτπῆρα, ὅτως ἀηλαδὴ εἶχε κάμει ὁ δολοφόνος ποὺ σκότωσε τὴ Ζιζέλ. Ἡ κίνησις του αὐτὴ εἶχε προκαλέσει στὴν περιέργεια τῶν ἐπιβατῶν.

Ὁ Φουρνιὲ, ἀποθαρρυνθεὶς ἐπειδὴ δλοι τὸν κύτταζαν, ἐπῆγε καὶ κάθησε στὴ θέση του. Ὁ Πουαρὸ χαμογελοῦσε.

—Σὲ διασκεδάζει αὐτό, φίλε μου τοῦ λέγει. Πρέπει ὅμως νὰ παραδεχῇς ὅτι μόνον μὲ τὴν ἀναπαράστασιν μπορεῖ νὰ φθάσῃ κανεὶς σὲ θετικὰ ἀποτελέσματα.

—Βεβαίως. Σοῦ ὁρκίζομαι, ὅτι θυμμᾶμαι τὴν ἐπαγγελματική σου εὐσυνειδησία Παίζεις ἀκριβῶς τὸν ρόλον τοῦ δολοφόνου, ποὺ ἦταν ὑπολιπόμενος μὲ τὸ τάξο. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειράματός σου εἶναι τὸ ἑξῆς: ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιβάται σὲ βλέπουν.

—Ὄχι ὅλοι οἱ ἐπιβάται, ἀπαντᾷ ὁ Φουρνιέ.

—Ἴσως. Ἀλλὰ πότε σὲ βλέπουν οἱ μισοὶ ἐπιβάται καὶ πότε οἱ ἄλλοι. Ἀναλόγως μὲ τὶς κινήσεις ποὺ κάνεις. Γι' αὐτὸ μοῦ φαίνεται δύσκολο νὰ πιστεύσω. γιατί εἶ τα-

ξιδιῶτες δὲν ἀντελήφθησαν τὸν δολοφόνο.

—Αὐτὸ εἶναι ἕνα πρᾶγμα ἀδύνατο ἂταν πρόκειται γιὰ συνήθως δμαλές, λέγει ὁ Φουρνιέ. Γι' αὐτὸ ἐπανέρχομαι στὴν ὑπόθεσιν ποὺ εἶχα κάμει γιὰ τὴ «ψυχολογικὴ σιγμή». Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συνέβῃ κάτ. τι τὸ παράδοξο ὥστε νὰ ἐπιβεβλήθῃ ἀλλοῦ ἡ προσοχὴ ὅλων τῶν ἐπιβατῶν.

—Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου θὰ κάμῃ λεπτομερῆ ἀνάκρισι ὁ φίλος μας ὁ Ἀ΄ζάν.

—Δὲν συμπερίζεσθε καὶ σεῖς τῆς γνώμης μου,κύριε Πουαρό;

—Ὁ Πουαρὸ πρὸς σταγμὴν ἐβίασε σὲ ἀπαντήσῃ, κατόπιν ὅπως λέγει αὐτά:

—Δέχομαι πῶς μιὰ «ψυχολογικὴ στιγμὴ» ἐπιπόδισε τοὺς ἐπιβάτες τῆς πτέρυγος τοῦ ἀεροπλάνου νὰ κατάλάβουν τὸν δολοφόνο ἐπ' αὐτοφώρῳ... Ἡ ἰδέες μας ὅμως ἀκολουθοῦν μιὰ διάφορη διεύθυνση. Νὰ δέβετε ἐμπιστοσύνην σ'ἐμε μου σᾶς μάτια τοῦ πνεύματος καὶ ἐχι στὰ μάτια τοῦ σώματος.

Ὁ Φουρνιὲ τὸν παρατηρῶσε μ' ἕνα ὕφος ἀνήσυχο.

—Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς καταλάβω κύριε Πουαρό.

Κατόπιν ὁ Πουαρό, στηρίζοντας στὰ ἀκουμπηστῆρι τῆς πολυθρόνας του, ἔκλεισε τὰ μάτια του καὶ σκεφθῆ. Τὸ γεγονὸς εἶνε ἁπλοῦς. Ἐσὺ σὲ πέντε λεπτὰ ἐκοιμήθηκε βαθειά.

Ὅταν ἐφθαναν στὸ Παρίσι. ὁ δύο ἀντρες κατηυθύνθηταν ἀμέσως στὴν ὁδὸ Ζολιὲ ἀριθμὸς 3.

Ὁ δρόμος αὐτὸς, ποὺ δρισκότανε στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ Σηκοάνα δὲν ἔδειχνε καμμιὰ ἰδιαίτερη ὄψη καὶ δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ διάκρισις μεταξὺ τῆς ὁδὸ ἀριθμὸς 3. ὁ οἰκίας καὶ τῶν ἄλλων Ἰδίς δέιχτηκε ἕνας γέρος θυρωρὸς, ὁ ὁποῖος ἔχαι ρέτησε τὸν Φουρνιὲ μὲ ὕφος σκυθρωπό.

—Καὶ πάλιν οἱ κύριοι ἀστυνομικοί; Θεέ μου, τί φασαρίες!

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ ΤΩΝ κ. κ. Π. ΣΑΝΛΑΙΝ & Ζ. ΜΠΟΥΡΖΟΥΛ

16ΟΝ

Ἐις τὸ χθεσινὸν μας φύλλον ἐτέθη ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας «Δόρυον ; τὸ τέλος». Τὸ ἀνάγνωσμα συνεγίζεται.

Ἐξεκόπη μέρα μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἐπαυλὴ τῆς οἰκογενείας τῶν Σαρρόλα, αἱ δυὸ νέαι ἐπέρασαν μποσσὰ ἀπὸ ἕνα δράχο ποὺ ἦταν δλος σκεπασμένος ἀπὸ φτέρη. Τὰ λακόφως εἶγε ἀρχίσει νὰ πέφτῃ. Ὁ ἥλιος ἐξαφανιζόνανε σιὸν ὁρίζοντα. Ἡ ἀνῆβώνιτνες ὑπάρξεις ποὺ περιπλανιόσανε στὴ γῆ, ναὶ νόσανε ἀπὸ μακρυὰ σὰν φαντάσματα. Ὁ κόμης Καμεράτα ἐβράδυνε λίγο τὴν ταχύτητα τοῦ ἀλόγου του καὶ ἀρχὶ ἐστράφη στὴ Μάρθα, τῆς λέγει :

—Ἐπειδὴ σὲ λίγο πρόκειται νὰ χωριστοῦμε θέλω νὰ σοῦ πῶ τὶς ἐντυπώσεις μου ποὺ ἀπεκόμισα ἀπὸ τὸν περίπατόν μας. Μ' ἔκαμες νὰ αἰσθανθῶ κάτι ποὺ δὲν μπορῶ ν' ἀποκρύψω. "Ακουσε! Ἤρθα στὸ Βεσανὲ μὲ τὴ πρόθεση νὰ καθήσω τέσσερες ἡμέρες.. Καὶ νά! "Εχουν περάσει τρῖα τέσσερες ἑβδομάδες καὶ δρίσκομαι ἀκόμη ἐδῶ. Ἐὰν δὲν σὲ εἶχα συναντήσει, θὰ εἶχα φύγει τώρα πρὸ πολλοῦ.

Γιὰ νὰ σοὺς δείξῃ κατὰ τρόπον χειροπιαστὸ πόσον αἰσθανόσταν κι' αὐτὴ τὸ πάθος σου, παίρνει τὰ δυὸ ἡνία στὸ ἀριστερό χέρι καὶ τοῦ προτείνει τὸ δεξὶ τῆς χέρι. Ὁ κόμης τὸ ἔπιασε, ἐσήκωσε μὲ μιὰ ἐλαφρὴ κίνηση τὸ κεπέλλο του καὶ ἔσκυψε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ τῆς φιλήσῃ τὸ χέρι.

"Οταν ξεπέρασαν τὸν δράχο, ἕνας ἄγρας ποὺ ἦταν κρυμμένος μέσα στὴ φτέρη, σηκώθηκε καὶ ἔβαλε ἕνα φυσίγγι στὸ δπλό του.

. . . . . .

Μισὴ ὥρα ἀργότερα, ὁ κόμης Καμεράτα ἀφοῦ παρέδωσε τὴ νέα στὴν οἰκογένεια Σαρρόλα, ξαναγύριζε ἀπὸ γὸν ἴδιο δρόμο γιὰ νὰ πάγῃ στὸν πύργο του. Ἡ νύχτα εἶγε τώρα διαδεχθῇ τὸ λυκόφως. Πανοῦ ἐδαίλευε ἄκρα σιωπή.

"Αξαφνα, τὴ στιγμὴ ποὺ περνοῦσε μπροστὰ ἀπὸ τὸ δράχο ποὺ ἦταν σκεπασμένος δλος ἀπὸ φτέρη, καὶ στὸ σημεῖο ἀκριδῶς ποὺ εἶχε πάσει τὸ χέρι τῆς Μάρθας ἄκουσε μιὰ σφαῖρα νὰ τραναζῇ τὸ τύμπανο τῶν αὐτῶν του. Κεντέλεσ τρήγορα μὲ τοὺς πτερυγισμοὺς καλιᾶς τοῦ ἀλόγου καὶ φεύγει καὶ τρακόσια γιὰ νὰ μὴ δώσῃ στόχο στὶς σφαῖρες τοῦ ἀγνώστου τὸ ὁποῖον τὸν πυροδολοῦσε. Ὁ ἱπποκόμος Ρ... κρατοῦσαν ἀπὸ τὸ ἕνα χέρι τὸ ἄλογό του καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸ ἄλογο τῆς Μάρθας. τοῦ ἀκολουθοῦσε θύελλα.

Ὁ κόμης, ὅταν εἶδε ὅτι κάθε κίνδυνος εἶχε πιὰ περάσει, ἔκλεψε τὴν ταχύτητα καὶ ἐπῆγαινε δτως πρῶτα. Ὁ ἱπποκόμος του ποὺ τὸ εἶχε φθάσει ἐν τῷ μεταξύ, τὸν ἐρώτα:

—Ἐπλησιάσατε ὑψηλότατε;

—Δὲν πιστεύω. Ἐν τούτοις κάτι αἰσθάνομαι στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ νώμου.

Ἔβαλε τὸ χέρι κάτω ἀπὸ τὸ δ ποκάμισό του, τὸ ἔφερε στὸ μέρος ποὺ τὸ αἰσθάνόσανε καὶ δγάζοντάς το παρατηρεῖ πῶς ἦταν γιομάτο ἀπὸ αἷμα.

—Δὲν εἶναι τίποτε λέγει στὸ ἱπποκόμο του. Μιὰ μικρὴ ἀμυχὴ τὸ περισταικὸ αὐτὸ δὲν θέλω ν' τὸ μάθῃ κανείς. "Αν ὁ ἄνθρωπος ποὺ μὲ πυροδόλησε μ' ἔπῆρε γιὰ κανένα ἄλλον, δὲν θέλω νὰ τὸ καταλύσῃ.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν στμα τήσει. Ὁ Καμεράτα σήκωσε τὸ δεξὶ χέρι, δεδειόθηκε πὼ; ἡ κινήσεις τοῦ ὤμου του λειτουργοῦσα κανονικὰ καὶ καθησυχασμένος πιά, ξανάρχισε τὴ προγωρὴ, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν ἱπποκόμο του ὁ ὁποῖος ἐγύριζε ἀκτιπάσσων τὸ σέλλα του γιὰ νὰ κυτάξῃ τὴ σω του.

Ὁ ἄγνωστος ποὺ εἶγε πυροδολήσει, δγοῖκει τώρα ἀπὸ τὴ κρύπτη του Βλέποντας τὸν Καμεράτα καὶ τὸν ἱπποκόμο του νὰ φεύγουν, ἔκαμε σάν λυσσασμένος

—Μωρέ ! Τὴν γλυτώσατε ! φωνάζει.

Καὶ ἀφοῦ ἐσώπησε γιὰ μιὰ στιγμή, λέγει :

—Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι σπουδαῖο. Ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ τὸν ἐκδικηθῶ.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

Ζητεῖται ὑπηρέτρια δι' ἓν ἀνδρόγυνον μὲ καλὰς συστάσεις. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Πληροφορεῖται Κλητῆρα Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κολοκοτρώνη 10.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
Της τελευταίας Creation
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΔΑΙΟΥ 82 — ΠΑΤΡΑΙ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ 21)5)1937

Σιδηροδρομικῶς

**Καθ' ἑκάστην δὴν πρωϊνὴν διὰ Ἠλείαν, Μεσσηνίαν, γραμμὴν Ἀθηνῶν, Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Βόρειον Ἑλλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, Νότιον Ἀμερικὴν, Μεσολογγίον, Αἰτωλικὸν, Ἀγρίνιον. Ὀλυμπίαν, Γερμανίαν,